

Nallukka seikkailee Kermäin murteella

Jukka Sairanen käänsi Anne Kotokorven lastenkirjan savoksi

Jari Silvennoinen
KERIMÄKI

MURREASUUN kirjoitettu teksti toimii parhaiten ääneen luettuna. Mihinpä murreviännös siksi sopsisikaan paremmin kuin lastenkirjaan, jota yleensä aikuinen lukee lapselle.

Lahtelainen **Anne Kotokorpi** on kirjoittanut Nallukka-kirjoja vuodesta 2008. Tänä syksynä yksi Nallukka ilmestyi savolaisessa asussa, tarkemmin Kermäin murteella. "Kerjämäkelä-esittäin" Vieäräleuka Nallukan on kääntänyt **Jukka Sairanen**, jonka juuret ovat vahvasti puukirkon pitäjässä.

Kotokorven lastenkirjat perustuvat pitkälti todellisiin tilanteisiin.

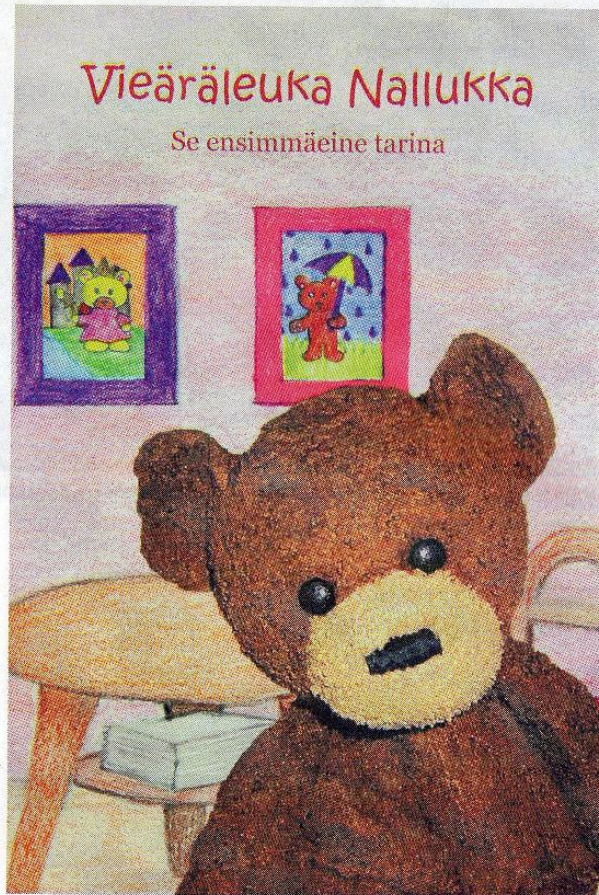
- Nallukan sattumukset varmasti tunnistetaan lapsiperheissä. Kaikki nämä eivät ole tapahtuneet omille lapsilleni, mutta olen kirjoittanut erikoisia tilanteita aina muistiin, kertoo Kotokorpi.

Terhi Mäkisen kuvittamia Nallukka-tarinoita on kirjoitettu kolmeen kirjaan ja neljäs ilmestyy ensi helmikuussa.

Nallukasta on aiemmin ilmestynyt versio kontinkielellä ja pohjanmaan murteella. Tulossa on myös stadin slangilla kerrottu tarina.

- Murreversiot ovat syntyneet tavallaan vahingossa. Vanhempani ovat Etelä-Pohjanmaalta. Sairasen Jukkaan törmäsin kaverin kautta, ja hän innostui Nallukan ideologiasta, kertoo Anne Kotokorpi.

SALPAUSSELÄN kirkon suntiovahtimestarina toimivalle Jukka Sairaselle kirjoitustyöt ovat rakas harrastus. Hän on tehnyt kuusi runomuotoista omakustanne-

Jukka Sairanen on savontanut Nallukka-kirjojen ensimmäisen tarinan Kermäin murteella. 16-sivuinen kirja tuntee nimen Vieäräleuka Nallukka.

kirjaa. Murreversion tekeminen lastenkirjasta syytti.

Sairanen sanoo kirjallisten taipumusten periytyneen äidinmaidossa. Erityinen vaikuttaja

oli Yläkuonassa asunut äidin isä Anselmi Hämäläinen, jonka luona Lahdessa asunut Jaakko Sairasen poika vietti kesiään murosikänsä asti.

- Koulu kun loppui, niin tukka pois ja Kermäille. Siellä kalasteltiin ja pyörittiin poikien kanssa. Pappa oli huormiehiä, osasi Kalle Väänänen tuotantoa. Ei sitä silloin tosissaan ymmärtänyt.

Murteellinen puheenparsi, viäntäminen ja kiäntäminen kuitenkin tarttui poikaan. Runoilu alkoi yhdeksänkymmenluvun lopulla ja suoni on sykkinyt ahkerasti. Ensimmäinen omakustanne Virnuva hepo ilmestyi vuonna 2004.

Vieäräleuka Nallukan teksti mutjahtelee samaan tahtiin kuin Sairasen puhe. Nykykerimäkeläinen ei välttämättä heti tunnista kieltä omakseen, ja runoilija tunnustaa värittämisen.

- Ohan siinä vähän enemmän viäntöä ja kiäntöä ku Kerjämällä oikeesti puhutaan. Mut mullahan on siihen varaa, kirjaillija kirjottaa itselleen ja jos joku muu siitä kostuu, se on vuan plussoo.

- Harrastuksena kirjottaminen on hemmetin hyvä, rikas ja halpa. Pittää se jälkipoloville joku merkki jättee.

JUKKA SAIRANEN palaa juurilleen Kerimäelle säännöllisesti milloin se on mahdollista. Tuttuja lapsuuskavereita löytyy vielä raitilta.

Anne Kotokorpi toivoo, että lastenkirjat auttaisivat nykyajan vanhempia kärsivällisyyteen ja lasten kanssa vietettävästä ajasta nauttimiseen.

- On niin lyhyt hetki, kun lapset ovat pieniä. Lapset eivät vaadi suuria, kalliita harrastuksia, pelkkä oleminen riittää. Ja lapset ovat hyvää seuraa.

Nallukka-kirjoilla ei ole Kerimäellä vielä kattavaa myyntiverkostoa, mutta kirjaa voi tilata ainakin tekijän nettisivujen kautta osoitteesta www.nallukka.fi.